

[Ministeren for handel, industri og søfart.] forhold til omverdenen, og den meget dårlige position, vi i den henseende har fået. Vi har gang på gang både her i landet og internationalt, når vi har haft mulighed derfor, prøvet på at fremføre disse synspunkter, og jeg havde derfor regnet med, at de var så almindeligt kendt, at det ikke var nødvendigt ved denne lejlighed specielt at komme ind på disse forhold.

Hvad angår kontrol med eksporten, som ganske rigtigt hører ind under den lov, der her behandles, er det rigtigt, at udfølselsrestriktionerne er blevet skærpet gentagne gange i løbet af de sidste år. En del af de varer, der således er sat på bunden liste, har betydning for forsvarsproduktionen og har derfor af sikkerhedsmæssige grunde måttet sættes under kontrol.

Endelig vil jeg gerne sige, at undersøgelserne vedrørende de uregelmæssigheder, som synes at have fundet sted med hensyn til varebytteforretninger, i og for sig ikke giver mig anledning til mange udtalelser på nuværende tidspunkt, idet jeg meget nødtigt vil spå om, hvor meget de i virkeligheden har betydet. Jeg kan kun sige, at undersøgelsen går sin gang, og at denne undersøgelse, således som det ærede medlem var inde på, naturligvis både skal føres til bunds og til tops.

H. C. Hansen: Der er vist ikke grund for mig til i højere grad at kommentere handelsministerens replik. De væsentligste af de spørgsmål, jeg på mit partis og egne vegne omtalte i forhold til den højtærede minister og regeringen, har ministeren anset det for rigtigt at tage op til besvarelse i udvalget, og det kan jeg ikke indvende noget imod. Der er en række anliggender her, som vi kan diskutere, og jeg afventer derfor den videre forhandling i udvalget med henblik på nærmere gennemgang af de forskellige af mig rejste spørgsmål.

Debatten har her haft det interessante punkt, at det fra det radikale venstres side og retsforbundets side klart er sagt til regeringen: I kan lave al den liberalisering, I vil lave; I får den gennemført. Det giver jo et flertal for regeringen. Det er, ligesom man hører den liberale ånds klokke lyde. Disse klokker har været forstummet gennem forholdsvis lang tid, tør jeg nok sige. Jeg er heller ikke sikker på, at regeringen skal regne ret meget med retsforbundet, når det kommer til stykket. Regeringen kan få retsforbundet med til en masse overfladeting, det er jeg sikker på, men jeg har ikke tillid til, at der ligger synderlig realitet

bagved, men på dette punkt i hvert fald har regeringen fået at vide at der er flertal her i tinget. Jeg har ikke noget imod, at det bliver fremholdt og understreget, for det kan godt give en klarere politisk stilling, og i hvert fald gør det det da ganske klart for regeringen, at den ikke kan henholde sig til vanskeligheder ved gennemførligheden af sådanne foranstaltninger her i rigsdagen, når den eventuelt skal forsvare, at den ikke har gennemført det, som den på dette punkt måske kunne have ønsket. Vi får se, hvorledes hele denne sag udvikler sig, men som jeg sagde indledningsvis, vi ser med den største bekymring på en udvikling, som i givet fald vil betyde, at man kritikløst fører en liberalisering igennem med det resultat, at danske virksomheder i stort tal må afskedige deres folk. Det ville være en ulykkelig udvikling, synes jeg, og jeg anmoder om, at man i den videste udstrækning tager de hensyn, der her må tages i betragtning overfor dansk beskæftigelse, danske arbejdere og dansk produktion. Vi vil fremhæve disse synspunkter under de forhandlinger, som nu skal finde sted om disse anliggender.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Anker Lau udover, at der er ikke noget at bemærke til, at det ærede medlem fandt grund til glæde over regeringens arbejde. Han ville da være et skarn, hvis han ikke havde den opfattelse, og hvis han havde haft en anden opfattelse, skulle han nok have ladet være med at udtale den fra denne talerstol. Til det ærede medlems udtalelse om, at valutabalancen er i orden, skal jeg kun sige: Nå! Det er jo i hvert fald en interessant oplysning at få.

Det ærede medlem hr. Weikop var meget glad for anerkendelsen af metervareordningen. Jeg ville også i det ærede medlems sted i en tilsvarende situation have udtrykt en lignende glæde. Nu holdt det ærede medlem os jo temmelig længe på pinebænken med hensyn til, hvad det var for en liberalisering der var tale om, men det gik faktisk efterhånden under udviklingen af den sag op for mig, at det var nok det ærede medlems egen metervareordning, der var genstand for så megen velvilje. Jeg forstår de udtalelser, hr. Schiøtz har fremsat, på den måde, at han synes, at det er rart, at der nu er fri dispositionsret for hans firma som for de andre, der er inde under disse regler. Det er da fuldt forståeligt, og der er vel ingen, der kunne mene, at det ikke er behageligere for de enkelte, der skal disponere, at de har en friere mulighed herfor, end hvis de skulle henholde sig til bevillingsudstedelser.